

Csak abban az Európában hiszek, melyben mindenki fájdalom nélkül, vállalhatja azt az identitást, mit Isten adott neki, és ott, ahova Isten állította őt.

Csak abban az Európában hiszek, melyben mindenki fájdalom nélkül, vállalhatja azt az identitást, mit Isten adott neki, és ott, ahova Isten állította őt.

Világunkat a kimondott igék, igenek viszik előre. Te kimondtad az igét, mely történelmet ír! Kimondtad a választ kisebbségi létünk dilemmájára. Szeretjük a szülőföldünket, nem akarjuk elhagyni azt, de szeretnénk felelős Magyar állampolgárok is lenni, szeretnénk népünk-nemzetünk sorsában felelősséget vállalni. Szeretnénk otthon lenni a határokon kívülre sodródott szülőföldön, de Magyarországon is.

Bölcs dolog volt-e kimondani ezt a végtelenül egyszerű megoldást, választ álmatlan éjszakáink vívódására? Most kellett-e kimondani az évtizedek óta keresett igéket? Nem tudom, de nem ez a fontos. Mert az igazán fontos az, hogy kimondtad: Mi, határon túli magyarok, a szülőföldünkön élve, felelős Magyar állampolgárok akarunk lenni.

Nem akarjuk a határokat rángatni, nem akarunk vért, könnyet, bánatot. Hisszük, hogy igenis lehet jó magyar állampolgárnak lenni, Erdélyben, Kárpátalján, Felvidéken, Vajdaságban és mindenütt, ahova a történelem sodort bennünket, úgy hogy az ne fájjon senkinek.

Csodálatos az, hogy a kimondott ige, a határon belül és a határokon kívül milliók szívében visszhangot váltott ki. Trianon óta nem volt még egy ilyen egyszerű megoldás

fájdalmunkra, melyet ilyen egységesen magáénak érzett volna a különféle országokba szétsodort magyarság.

Kimondtad, hogy nem pénzalapokról van szó, hanem legbensőbb igényünkről, arról hogy tartozni akarunk Népünkhöz, nemzetünkhöz, élő nagycsaládunkhoz, a szülőföld megtagadása nélkül. Istenhez való tartozásunk utáni legbenső identitásunkat találhatjuk meg ezen az úton.

Szívből remélem, hogy népünk azon gyermekei, kik nem kellett hordják a kisebbségi sors igáját, előbb-utóbb mind megértik őszinte szívből jövő kérésünket, és teljesítik azt. Hiszem, hogy egy ilyen elemi erővel feltörő, senki ellen nem irányuló vágy elmossa a falakat, és néhány éven belül a budapesti országgyűlés padjaiban már ott fognak ülni a határon túli Magyar állampolgárok képviselői, hogy alázattal, és felelősen a népünket érintő döntésekhez, ha nem is szavazati joggal, de mind tanácsadók hozzászóljanak.

Ez egy olyan szent cél, melynek valóra válásáért alázatos, kitartó munkával össze fognak a magyarországi és a határon túli magyar szervezetek, és egy indulatoktól mentes, nyugodt, nagy menetelésben meg fogják találni a kettős állampolgársághoz vezető utat.

Az út elején fontosnak látom, hogy kimondjuk, nincs kompromisszum, nem pénzt, nyugdíjat, támogatást akarunk, hanem teljes jogú magyar állampolgárságot, jogokat és felelősséget, hogy otthon lehessünk Magyarországon, szülőföldünk elhagyása nélkül.

Meg vagyok győződve, hogy ez a senki ellen nem irányuló őszinte tiszta vágy, ha bölcsen okosan érvelünk, meghallgatásra talál azok szívében is, akik most a népszavazáson másképp döntöttek.

Levelem legvégén, nagy szavak nélkül, köszönöm a kimondott ígét, mely legbenső kérdéseinkre választ adott. Sokan bántanak!? Néped iránti szeretettel, nemes lelkeddel fogadd el, és viseld a keresztedet, melyből élet fakad.

**Szeretettel ölellek:
Csaba t.**

Déva, 2004-12-10